

Зараз вже так пізно, що скоро буде рано
Дайте, розповім я про старого растамана
Може це було у місті, може серед поля
Може сніг тоді лежав, а може білий пух, що накидали тополі

Це було на перехресті, Як? Як? Кроссроузд!
Може люльку він тоді палив, а може паріроуз
Може дав трохи мені ковтнути чистого озону
Я відразу зрозумів кричати більш нема резону

Може це був суржик, а може їдиш
Я розчув лише два слова Ноу Кіпіш

Може він зробив – так, а може він зробив ось так
Прошу я, ви мені повірте, бо то був добрий знак
Знак, що час нам сісти разом з вами, пограти трохи
При чому грати тихо, щоб дати собі спокій

Я пішов, мене питали: що з тобою? як ти?
І з тих пір я не кричу, я викладаю факти
Ноу-Ноу Кіпіш я почув від растамана
А зараз вже так пізно, що скоро буде рано

Може це був суржик, а може їдиш
Я розчув лише два слова Ноу Кіпіш